

Herman Finkers, Nog Altijd Hoor Ik Dat Beekje

Nog altijd hoor ik dat beekje
Waar ik jou voor het eerst heb gekust
Toen ik dat deed, toen keek je
Van: Schat, je hebt een brand geblust
Toch zei je mij:
"Henk, dat had je eigenlijk niet moeten doen
Want mammie vindt me veel te klein
Voor zo'n grote zoen"

Het duurde hooguit een weekje
Voor je moeder ons geheimpje vernam
Voor mammies boze woorden bezweek je
Met als gevolg dat je nooit meer kwam
Eenzaam alleen
Zat ik elke zondag aan de waterkant
Wachten tot je rijp zou zijn
Voor de huwelijksband

Je werd twintig, je werd dertig, je werd veertig
En gisteren ontving ik je brief:

Mijn allerliefste jongen
Luister even, lieve schat
De tijd is nu eindelijk bedwongen
Moeder vond dat ik de leeftijd had
Denk je eens in
Net als toen, samen aan de waterkant
En als het gouden maantje lacht
Schenk ik jou mijn hand

Ik heb de hele nacht niet geslapen
Ik dacht de hele nacht aan jou

Na vijfentwintig jaren smachten
Is nu eindelijk de grote dag
Tot je veertigste moesten we wachten
Maar nu zegt moeder: "Het mag"
Niets is zo fijn
Zingen jij en ik en moeder erbij
Als een flinke vrijpartij
Met permissie erbij